· zine 003 · 12.12.2019 ·
ØKØKØN

ØkoKøn zine 003
Layout: ØKOKØN
Trykt af: Frederiksberg Bogtrykkeri på 100 % genbrugspapir
1. udgave december 2019
ISBN 978-87-93536-62-3 (trykt udgave)
ISBN 978-87-93536-63-1 (digital udgave, pdf)

Udgivet af NOAHs Forlag 2019
Ansvarshavende redaktion: NOAH ØkoKøn
Zinet findes i hel tekst på
www.noah.dk/materialer/okokon-zine-003
Trykte eksemplarer kan bestilles på
noah@noah.dk eller telefon 35 36 12 12, pris 30 kr. + forsendelse
Citeres som: ØkoKøn zine 003

NOAH Friends of the Earth
Nørrebrogade 39, 1. tv.
2200 København N.
Telefon: 35 36 12 12.

noah@noah.dk
www.noah.dk
www.facebook.com/miljoeretfaerdighed
@noah.dk @oekokoen

ØKOKØN · zine 003 · 12.12.2019 ·

Hvem er vi?

Kvinder og queer-personer er de mest udsatte grupper for klimaforandringerne. Det skyldes en generel skævvridning i rettigheder og adgang til ressourcer. Samtidig går queer-personer og kvinder forrest i kampen for klima- og miljøretfærdighed.

Kønsretfærdighed og miljøretfærdighed er uadskilleligt. Den måde, vi anskuer naturen på, er dybt integreret med vores forståelse af køn og kroppe. Mennesket er blevet adskilt fra naturen, og vores kroppe er blevet tingsligjorte. Alt er blevet til en vare, noget vi kan købe og besidde. Men kun særlige kroppe har adgang til at eje og besidde. De andre er underlagt et system, som er nedbrydende og undertrykkende.

Ligesom naturen bliver tæmmet, trimmet og underlagt menneskers magt, er også de såkaldte afvigende kroppe pålagt at rette sig ind efter hvad, der bliver dikteret som normen.

De afvigende kroppe er dem, der tilhører kvinder og queer-personer. Racegjorte kroppe, kroppe fra oprindelige folk og transkønnede kroppe er de mest undertrykte og usynlige- og de bærer dermed de tungeste byrder, systemet pålægger os.

Undertrykkelse og udnyttelse af kvinder og queers hænger uløseligt sammen med ødelæggelsen og besiddelsen af naturen, miljøet og klimaet. Men det er ikke ensbetydende med, at de er ofre. Det er dem, der står forrest i kampen for rettigheden til territorier, retten til egen krop og eget liv. De kæmper for retten til at eksistere, ikke kun menneskers ret men også alle andre arter.

At kæmpe for en retfærdig og bæredygtig verden indebærer derfor at udfordre de sociale og undertrykkende magtstrukturer, der former vores samfund, muligheder og roller. Vi i Økokøn og NOAH skal udfordre og reflektere over vores egne privilegier og arbejde for, at alle køn og grupper har samme muligheder og er en integreret del af en bedre verden.

I NOAH Økokøn arbejder vi for en verden, hvor de afvigende kroppe ikke bliver undertrykt. Undertrykkelsen kommer ikke fra enkeltpersoner, men skabes af systemer: patriarkatet, kapitalisme, racisme, (neo)kolonialisme, cis-heteronormativitet og klasseundertrykkelse. De kan ikke ændres hver for sig, men må ses som systemer, der forstærker hinanden i en konstant jagt på en materiel velstand, som kun kommer samfundets elite til gode.

Julens tarotkort

ØKOKØN

10 of Clouds: Rebirth

This card depicts the evolution of consciousness as it is described by Friedrich Nietzsche in his book, Thus Spake Zarathustra. He speaks of the three levels of Camel, Lion and Child. The camel is sleepy, dull, self-satisfied. He lives in delusion, thinking he's a mountain peak, but really he is so concerned with others' opinions that he hardly has any energy of his own. Emerging from the camel is the lion. When we realize we've been missing life, we start saying no to the demands of others. We move out of the crowd, alone and proud, roaring our truth.

But this is not the end. Finally the child emerges, neither acquiescent nor rebellious, but innocent and spontaneous and true to his own being. Whatever the space you're in right now--sleepy and depressed, or roaring and rebellious--be aware that it will evolve into something new if you allow it. It is a time of growth and change.

Hvad lytter vil til?

ØKOKØN

Hvad ønsker vi os til JUL?

ØKOKØN

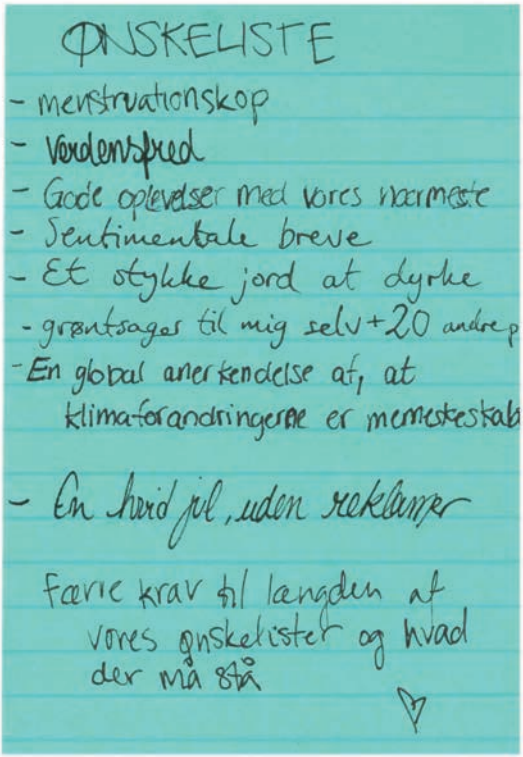

FROM OUR FEED

Vi glæder os til 14. dec når TalkTown holder feministik julemarked. Vi kommer med dette zine og glæder os til at hilse på Yngel.

Ses vi?

normstormerne

7 TIPS

TIL INKLUSION AF NONBINÆRE ELEVER

1. Undgå kønsopdeling ved skolearbejde, sociale og sportslige aktiviteter
2. Inddrag litteratur om non-binære personer og litteratur af non-binære personer
3. Undgå at kønne aktiviteter (fx fodbold er for drenge, syning for piger)
4. Undgå kønnede betegnelser som "godmorgen drenge og piger" - sig i stedet "godmorgen alle sammen"
5. Når du er ny lærer i en klasse, så gør det naturligt, at du også fortæller dit pronomen, når du introducerer dig selv
6. Brug seksualundervisning til at tale om forskellige kønsidentiteter og lad eleverne reflektere over køn og forventningerne hertil
7. Giv eleverne viden om deres rettigheder og gør ligebehandling uanset kønsidentitet til et menneskeretligt spørgsmål i stedet for en værdipolitisk diskussion

Liked by **oekokoen** and **230 others**

yngel_netvaerk

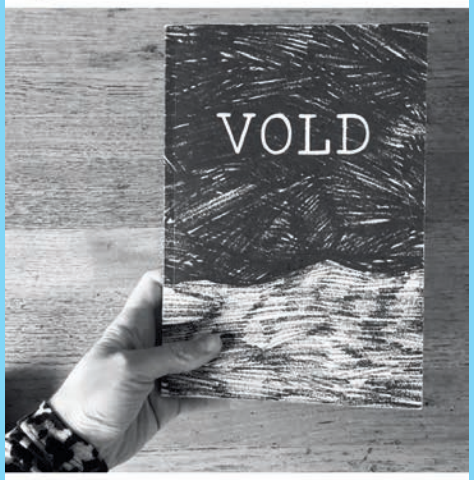

Liked by **talktown** and **others**

yngel_netvaerk I de her dage sender vi antologien med posten. Den koster 75,- kr + porto. Skriv direkte til os hvis du er interesseret ⚡⚡ Den kan også købes på @talktown s JULEMARKED den 14. december i

talktown
Basement CPH

31 likes

talktown Christmas Talks 🎄 Andrea Storgaard Brok giver en introduktion til hvad slankekultur er, hvordan madskam og tykfobi særligt trives i december og januar, og i hvilke sociale og institutionelle kontekster slankekulturen eksisterer og bliver vedligeholdt. •

Hvordan får du din familie til at gå med til en anti-kapitalistisk jul?

ØKOKØN

Du kender nok selv dette billede af dine juletraditioner med din familie; der kan ikke være julegaver nok under træet, et bord der aldrig bliver tømt for fed julemad og søde sager, og vinduer og kamme man ikke kan se for bare julepynt. Et klassisk eksempel på, hvordan juletraditionerne er blevet gennemsyret af et kapitalistisk overforbrug og begær. Men synes du, som os, at det har druknet den egentlige julehygge og den gode stemning? Har du lyst til at din jul med familien skal være mere bæredygtig? Vi har lavet en guide til, hvordan du kan gribe samtalen an!

1. Det er så her, det svære starter. Du balancerer på et knivsæg. Hverken falde mod at pakke alle dine holdninger væk, eller mod at ødelægge din aften ved at gøre den til et langt skænderi.

2. ?

3. ??

4. ???

5. ????

Skriv os en dm med tips, hvis du lykkes. Vi ses på den anden side!

Annika Nilsson

Et rigtigt juleeventy:

… Om hvordan julen

ØKOKØN

Jul er hjerternes fest. Det er den tid på året, hvor vi kan samles med vores nære og nyde hinandens selskab i vinterens mørke. Men i takt med at det neoliberale samfundet har vokset sig større og stærkere, er julen også blevet en forbrugsfest. En fest der ikke er vellykket før, juletræsfoden kan smides væk, fordi juletræet holdes oppe af et bjerg af pakker. Det skyldes især, at julen ligeså er blevet en kapitalistisk højtid, hvor butikker verden over nyder godt af at bruge julen som et PR-stunt. Det mest klassiske eksempel er Coca Cola, der i 1931 brugte indslusede julemanden i deres julemagi tryllede ham om til den persona, som vi kender ham som i dag; en gammel mand med stort, hvidt skæg og tyk, rød frakke. Året efter så vi denne skildring af julemanden i sit

Julemandshæren 1974

r...

blev til en forbrugsfest

gaveværksted i en Disneys tegnefilm. På den måde fik Coca Cola brugt julemanden i PR øjemed og gjort ham til nøjagtig den figur, som vi kender ham. Det samme gælder for julemandens tro følgesvend, Rudolf med den røde tud. Historien om rensdyret kom ligeledes til verden som et PR-stunt for et stormagasinkæde, der ønskede en fortælling de kunne bruge i deres branding af julesalget i 1939.

Ovenstående er bare to af de mest klassiske og vellykket eksempler på hvordan butikkerne/virksomhederne spinner julehøjtiden til en PR-fordel for listen kunne nemt fortsættes; butikskæder, som får hylderne fulde af varer, som er helt ideelle til kalendergaverne eller adventsgaver, eller tydelige opdeling af perfekte gaver til "ham eller hende". Dermed viste det sig, at danskernes gennemsnitlige dagsforbrug i juledagene i 2018 var 1.264 mio. kr. i døgnet, hvilket svarede til 237 mio. kr. mere end resten af året. Alligevel, kan vi ikke komme uden om, at den mest vellykkede PR-stunt i juletiden er den nye, nationale højtid Black Friday, der for alvor er med til at kick-starte forbrugsfesten.

Julemandshæren 1974

What everyone seems to think millennials are up to...

What we're actually up to...

Chile

Germany

India

Spain

France

Hong Kong

This season, let's rejoice in all the resistance rising up all around the world ♥

K for Kærlighed, Kernefamilie og Kapitalisme

ØKOKØN

Julen er hjerternes fest - altså kærlighedens. Kærligheden er fundamentet for alt godt her i verden og især for familien. Mange af os skal fejre julen i familiens skød hjemme hos mor og far med søster og bror. Det kan for nogen være et af årets højdepunkter og for andre et ultimativt lavpunkt.* Det er særligt fordi kærligheden på så mange måder er allestedsværende eller altoverskyggende fraværende.

Kernefamilien er løftet om den uendelige kærlighed, først fra dine forældre og søskende så en partner, siden fra dine egne børn og senere generationer. Men som oftest kun på betingelse af, at du passer ind i den heteronormative opfattelse af, hvem der kan elskes.

Kernefamilien er historisk set et nyt fænomen fra begyndelsen af 1700-tallet. Det er altså ideen om en lille isoleret enklave i samfundet bestående af 1 styks cis-mand, 1 styks cis-kvinde og 2-3 børn.
Mange feministiske filosoffer har siden 70'erne argumenteret for, at kernefamilien er opstået som en af kapitalismens grundsten.**

Uden kernefamilien ville det ikke være muligt at producere arbejdere i store mængder, der kan genere kapital. Det er en måde at holde os alle sammen i skakmat, idet vi altid vil søge tilbage til vores lille enklave i stedet for det større fællesskab, der i langt højere grad kan sætte spørgsmålstegn ved magtstrukturer og hierarkier.
Det gælder særligt for kvinder (og andre køn eller seksualiteter der ikke går under kategorien cishet mand), der gennem århundrede er blevet isolerede fra hinanden. Op gennem middelalderen var

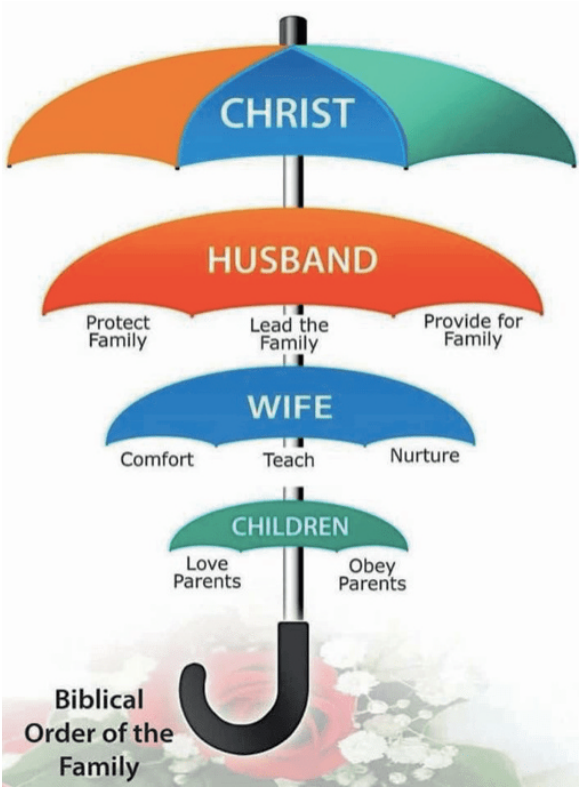

kvindefællesskaberne meget stærke, kvinder var vidende og havde i høj grad autonomi og selvbestemmelse også i relationer med mænd og med deres seksualitet. Dette blev der dog sat en stopper for op gennem 1500 og 1600-tallet med hekseafbrændingerne, der formåede ikke kun at spille mænd ud mod kvinder, men også kvinder mod kvinder. Den kvindelige seksualitet og alt hvad vi forbinder, med det feminine blev herigennem 'dæmoniseret' og gjort farligt. Hekseafbrændingerne var et stærkt middel til at 'domesticere' og gøre kvinder tavse. Samtidig var det en pædagogisk øvelse, der viste at hvis man ikke retter ind efter de patriarkalske normer er man ikke værdig til at indgå i 'fællesskabet'. Hvilket jeg vil argumentere for, er en af grundende til at vi i dag stadig ser undertrykkelse af det 'feminine' om så det er hos transpersoner, queers, non-binære, cis-kvinder eller cis- mænd.

Op gennem 1700 og 1800-tallet skete der en forvandling af kvindefiguren til at være den dydige altopofrende mor – en forestilling om moderskabet, der stadig hænger ved den dag i dag. Hun opstod som en del af den moderne kristne kernefamilie, hvor faderfiguren er overhovedet og forsørgeren mens moderfiguren er den omsorgsfulde.

Moderskabet er samfundsidealet for kvinder. Fra barnsben får børn (piger) at vide, at moderskabet er noget af det smukkeste man kan opnå og det

vigtigste her i livet. Men moderskabet er også hårdt ubetalt arbejde fra første sædcelle til sidste åndedræt. Et stykke arbejde der ligesom så meget andet 'følelses'-arbejde ikke bliver anerkendt som monetært værdifuldt, på trods af at produktionen af mennesker er det der opretholder vores samfund. Så længe kapitalismen bruger vores kroppe som grundlag, skal de også anerkendes som sådan.

Kernefamilien er løftet om den uendelige kærlighed, først fra dine forældre og søskende så en partner, siden fra dine egne børn og senere generationer. Men som oftest kun på betingelse af, at du passer ind i den heteronormative opfattelse af, hvem der kan elskes.

Det er dyrt at have en kernefamilie, men også et privilegie. Den moderne kernefamilie har en høj mængde behov, behov der oprindeligt er blevet stillet af fællesskabet, men som i dag bliver stillet af et system der bygger på udnyttelse og undertrykkelse af andre. Kernefamilien har det godt, fordi vi i de globale Nord har en velstand, der bygger på århundredes kolonialisme og imperialisme, der har gjort os så overdrevent rige, at vi ikke behøver et fællesskab. Men det er på bekostning af mennesker og natur over hele verden.

Så når du kommer hjem til kernefamilien for at fejre Jesus Kristi fødsel og lysets tilbagevenden, så husk at kernefamilien bare er endnu en ide mennesker har skabt, og som så mange andre ideer kan den nedbrydes. I den nedbrydelse kan vi skabe nye fællesskaber og familier, der ikke undertrykker eller ekskluderer, hverken dig mig eller dem og det vi ikke kender.

God jul!

*På side 7 har vi gjort os et forsøg på at skrive om, hvordan du håndterer din heteronormative, kapitalistiske og koloniale familie, hvilket i sig selv kan være en yderst angstfuld oplevelse.

** Caliban and the witch – Women the body and primitive accumulation

GOD IS GAY

ØKOKØN @goofgadoof

Refleksion over populisme og begær

Og ad omveje en kapitalisme kritik

ØKOKØN

Refleksionspapiret her skal netop tages i ordets bogstaveliges forstand; papiret indeholder en refleksion over populisme og begær. Hvad de to ting har med hinanden at gøre, vil udfoldes i refleksionspapiret. Først vil jeg gøre læseren opmærksom på, at jeg benytter mig af den tyske politolog Jan-Werner Müllers (2016) redegørelse for begrebet populisme i bogen: Hvad er populisme? Et essay. Populisme er ifølge Müller (2016) anti-demokratisk afvisning af pluralisme. Den antidemokratiske afvisning af pluralisme er den kliniske canadiske psykolog Jordan Person et eksempel på, og jeg anvender den slovenske filosof og sociolog Slavoj Zizeks (2018) artikel Why do people find Jordan Person so convincing? Because the left doesn't have its own house in order til at give eksempler på Jordan Persons populistiske udtalelser.

Med Menneskets som subjekt for videnskabelig metodik af den tyske psykolog Klaus Holzkamp (2005) i baghånden vil jeg gerne problematisere Jordan Persons argument for at være en neutraltaler i videnskabens navn (Zizek, 2018). For netop som jeg udvikler denne problemstilling, er mine motiver, holdninger og meninger en del af denne (Holzkamp, 2005, s. 29). Det er subjektet, der skuer på objektet (problemstillingen). Den neutrale taler findes ikke (Holzkamp, 2005) og på trods af det, synes Jordan Persons brug af "Facts are facts," at kunne neutraliserer racistiske og sexistiske udtalelser (Zizek, 2018). Hvis man kan afvise enhver form for kritik ved at henvise til videnskab som neutral, kan man vel slippe afsted med, hvad som helst? Jeg føler afmagt og frustration. Men måske jeg såvel som mange andre allerede distancerer sig fra en forståelse ved at være vred og uforstående overfor personer, der køber ind på populismens og Jordan Persons argumentation. Hvor hans racistiske og sexistiske argumentationer for mig og se er den populistiske påstand om, at "Vi – og kun vi – repræsenterer folket." (Müller, 2016, s. 26). Vi (populisterne) er det sande folk, og dem (jeg og alle andre, der er ikke er med på populismevognen) er det falske folk. Ud over denne begrebslige

udgrænsning af folket finder jeg også, at vores distance mennesker imellem er blevet tydeligere i vores samtid på grund af digitaliseringen af vores dagligdag. Det betyder for mig og se, at vores dagligdagsboblers sfære bliver mindre både i det fysiske rum såvel som i det digitale rum. Dem, vi færdes omkring eller, hvad vi ser i vores nyhedsfeed, synes at være tæt på en tro kopi af os selv; vi har de samme holdninger, samme værdier, samme uddannelsesniveau. Og hvad kan man så bruge den refleksion til? I tredje del af første bind af Personlighedens almene grundlag af den danske psykolog Niels Engel (1989) kan jeg ikke lade vær med at bide mærke i, at Engel (1989) begriber den psykologiske videnskabs genstandsproblem gennem spørgsmålet om subjektets og objektets samtidige sammenhæng og adskilthed. Netop derfor må "Psykologien [...] af al magt stræbe efter at blive en forenet genstandslære i stedet for et uvilligt og uligevægtigt parløb mellem en stoflære og en formlære." (Engel, 1989, s. 135). Den mekanisk-materialistiske og den idealistiske filosofi er de filosofiske kategorier for stof- og formlæren. De henviser til specifikke filosofiske grundantagelser og ikke til genstandskvaliteter, som det ellers kræver for at overvinde dikotomien mellem en mekanisk-materialistisk stoflære og en idealistisk formlære. Engel (1989, s. 143) insisterer på, at den eneste måde, hvorpå man kan løse problemet om subjektets og objektets samtidige sammenhæng og adskilthed, er ved at forstå psyken diakront. For mig at se har vi netop glemt den diakrone anskuelse af objektets og subjektets samtidige sammenhæng og adskilthed i vores bobler. Hvis vi insisterer på en diakron forståelse, vil vi også opdage, at vi er kun i kraft af udviklingen i samfunds- og kulturhistorien. For hvis vi ikke erkender, at genstanden alene kan begribes i sin udvikling, bliver vi blinde for, at vi både er et produkt og en producent af omverdenen (Holzkamp, 2005). Hvis det er tilfældet, er Jordan Persons udtalelser desto mere skræmmende; for det første fordi han producerer en omverdenen med en populisme med racistisk og sexistisk islæt, og samtidig er han et produkt af vor tids samfund og kultur. Jordan Person er de virkelige forholds genspejling og udvikler sig i takt med, at de virkelig forhold ophæves i nye og kvalitative anderledes forhold (Engel, 1989, s. 193-194).

Jordan Person er for mig et symptom på vor tid. Den abnorme tilstand af

had og jalousi imod de andre. Det er angsten for at miste og begæret for at få (mere). ”"Facts are facts," he likes to say, before going on to say that "the idea that women were oppressed throughout history is an appalling theory" and that to conceive of gender as a social construct is "as bad as claiming the world is flat".” (Zizek, 2018). I An ethics of sexual difference af den franske filosof Luce Irigaray er etik bevidstheden om, at der findes en anden position end min (Irigaray, 1993). Hvis Jordan Person afviser den historiske undertrykkelse af kvinder, afviser han ikke kun den anden position, men han afviser også sin egen. Han fastholder sin boble og samtidig fastholdes hans følgere (på eksempelvis YouTube) i hans boble. Hvis etik er spørgsmålet om, hvordan subjektet (jeg) forholder mig til objektet (dig); skal vi, for mig at se, insistere på, at den talende ikke kan tale uden at forholde sig til den anden. Den talendes bevidsthed om sin position i forhold til den anden bør være fundamentet for dialogen om den anden. Videnskabelige teorier og tolkninger er på en gang genstandspåpegninger og instrumenter for ideologiske forestillinger (Engel, 1989, s. 187). Hvis Jordan Person insisterer på at have sandheden, er han blind for at en videnskabelig vurdering ikke er uafhængig fra en ideologisk position (Engel, 19889; Holzkamp, 2005). Ifølge Engel (1989, s. 187-188) er teoriers progressive implikationer ofte en god indikation for deres sandhedsindhold, men det kan ikke erstatte grundig vurdering af, ”[...] hvad det er i genstanden, som den videnskabelige teori peger på.” (Engel, 1989, s. 188). I den historiske analyse af psykologiens udvikling mod en genstandslære, viser Engel (1989), at det først var i den virkelige verden, – at man skulle forvandle Sovjetunionen fra et bondeland til et industriland (Engel, 1989, s. 173) – at psykologien blev konfronteret med genstanden; mennesket i den virkelige verden. Med andre ord psykologien blev konfronteret med realiteten og praksis og ikke den forestillede verden. I Kønnets katekismus af den danske litterat Lilian Munk Rösing (2005) refereres til den franske psykoanalytiker Jacques Lacan. Ifølge Lacan er der tre ordener: den symbolske, den imaginære og den reelle orden (Rösing, 2005, s. 126). Hvis vi fastholdes i angsten for at miste og begæret for at få (mere), fastholdes vi i den imaginære orden. Vi fantaserer os ud over den sociale og kulturelle ordens grænser (den symbolske ordens

grænser) og imod en tilstand af fuldkommen tilfredsstillelse (Rösing, 2005). Jeg skal ikke begynde at redegøre for den lacanianske psykoanalyse her, men i stedet for anvende denne skelnen til at beskrive vores samtids bobler. Vores bobler er for mig at se en del af vor imaginær orden; en fantasi om, at vi er en selvtilstrækkelig enhed, og hvis de andre (som eksempel et andet køn eller immigranten) forstyrrer vor selvbillede, trues vor fantasi og virkelighedsbillede. Forstyrrelsen er kun en forstyrrelse, fordi vi glemmer at forholde os etisk til verden. Hvis vi forholdte os etisk til verden, ville den symbolske og den reelle orden være tættere på vores virkelighedsbillede. Ved at erfare det reelle, erfarer vi også, at der findes grænser for selve begæret: at der er noget andet end det begærende væsen; der er noget andet end os selv og vores bobler, nemlig dem og deres virkelighedsbillede.

I bogen Hvad er kærlighed? anfægter den franske filosof Alain Badiou begrebet kærlighed i filosofisk og historisk forstand. Kærligheden er for Badiou (2017) en erfaring af verden, den er hverken en ekstase, der undertrykker mangfoldigheden, eller en selvopofrelse, ej heller en illusion. Kærlighed kompenserer ikke, og den er ikke et forhold, den supplerer derimod. Kærlighed er en sandhedsproduktion om Toheden. Sandheden om, at det ikke kun er Enheden, som indvirker i situationen (Badiou, 2017). Og hvad kan vi så bruge den pointe til? Bid mærke i Toheden. Toheden er to erfaringsperspektiver, to positioner, samtidig er de to positioner totalt disjunkte, men denne disjunktion fører ikke til en strukturel tredje position, i stedet kan kærligheden kun bekendtgøres gennem mødet, der er igangsætter for kærlighedsproceduren (Badiou, 2017, s. 13-15). Ved mødet bliver kærligheden scenen for Toheden. ”Tohedens scene kræver hårdt arbejde, den er en proces. [...] Toheden er den hypotetiske aktør i en risikabel undersøgelse, et sådant arbejde, eller et sådan forløb.” (Badiou, 2017, s. 20). Den hypotetiske aktør er menneskeheden. Kærligheden danner grundlag for en sandhed af disjunktionen og bliver dermed en forudsætning for menneskehedens enhed (Badiou, 2017, s. 21). Hvis vi accepterer og erkender sandheden af disjunktionen, og vi ikke i stedet forsvinder i en tredje position og kun forholder os til repræsentationen af kærligheden, vil vi, for mig at se,

møde de andre og deres position. Vi ser, at sandheden ikke er én, subjektets forhold til et objekt, men derimod er sandheden erfaringen af, at der findes to i en fælles undersøgelse af verden. Hvis vi, som begrundet ovenfor, insisterer på subjektets og objektets samtidige sammenhæng og adskilthed, kunne vi se kærligheden, som netop den samtidige sammenhæng og adskilthed. Hvis kærligheden fastholder forskellen og samtidig afviser den tredje, som stifter af forskellen, er det for mig en mulighed for at fastholde forskellen mellem mennesker dog uden, at vi fastholder Jordan Person eller andre populister som forskellens sandhedssiger. Hvis vi kan bøje os for erfaringen og forandringens mulighed og mane illusionen om, at vores eksistens afhænger af forskellens sandhedssiger i jorden, kan vi begribe den samtidige sammenhæng og adskilthed, kærligheden. Jeg argumenterer ikke for den humanistiske ide, om at vi skal mødes i det alment menneskelige[1], for det vil trodse kærlighedens sandhed om disjunktion. Vi skal i stedet insisterer på at træde ud af umiddelbarheden og reproduktionen af Kapitalens logik om det homogene menneske og overstride kapitalismens umættelige begær (Badiou, 2017; Engel, 1989; Holzkamp, 2005). Jordan Person kan bruge "Facts are facts," nok så mange gange, men som eksemplet med psykologiens konfrontation med realiteten og praksis, må vi i mødet erfarer kærligheden og Toheden. Vi vil da erfare, at "Begæret er ude af stand til at grundlægge tanken om Toheden," (Badiou, 2017, s. 29-30), og at begæret heller ikke er inkluderet i scenen, hvori erfaringen finder sted.

1 Se eksempelvis Jacobsen (2014) for uddybelse af humanisme.

• **Badiou**, Alain (2017): Hvad er kærlighed? (Kapitel 1). Århus: Forlaget Philosophia. • **Engel**, Niels (1989): Dialektisk og materialistisk psykologi søges. I: Engel, Niels, Personlighedens almene grundlag: En teoretisk ekskursion i psykologiens historie. I. Genstandsproblemet. (s. 133-195). Århus: Aarhus Universitetsforlag. • **Holzkamp**, Klaus (2005): Mennesket som subjekt for videnskabelig metodik. Nordiske Udkast, (2), 5-33. • **Irigaray**, Luce (1993): An ethics of sexual difference. London: The Athlone Press. •

Jacobsen, Bo (2014): Kapitel 5. Humanistiske og eksistentielle teorier om personligheden. I: Personlighedspsykologi. (s. 119-145). København: Hans Reitzels Forlag. • **Müller**, Jan-Werner (2016): Hvad er populisme? Et essay. København: Informations Forlag. • **Rösing**, Lilian Munk (2005): Kønnet som fantasi, konstruktion og realitet (Kapitel 6) I: Kønnets katekismus. (s. 125-155). Frederiksberg: Roskilde Universitetsforslag. • **Zizek**, Slavoj (2018, 13. februar). Why do people find Jordan Person so convincing? Because the left doesn't have its own house in order. Lokaliseret den 18. november 2018 på: https://www.independent.co.uk/voices/jordan-peterson-clinical-psychologist-canada-popularity-convincing-why-left-wing-alt-right-cathy-a8208301.html

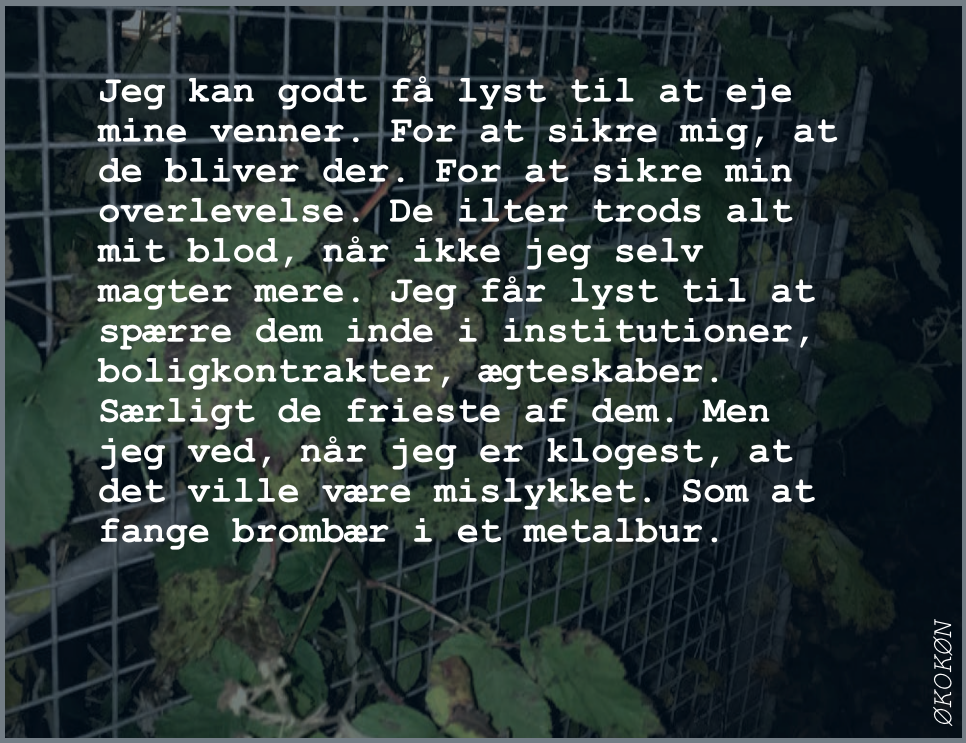

Something about solstice...

ØKOKØN

Bombarded on all sides by advertisements, blinding lights, endless consumerism, I wonder if I'm just a Christmas killjoy. The idea of Christmas shopping just makes me feel far from it all. I avoid supermarkets, I contemplate the neoliberal disaster. I feel sick to think about how all the efforts made over the past year for the environment disappear because of the Black Friday, because of the amount of food waste, meat consumption, gifts that will be trashed away, low-cost flights to join Christmas gathering. I am suffering for the Earth, overwhelmed by our sordid capitalist exaggerations. Capitalism stole Christmas. We are trapped in the paradoxes of individualism and consumerism, and don't even think about how Christmas became a tragical moment which highlights the social inequalities. Who produced our gifts? Where is our food from? What if everybody could celebrate Christmas the same way as me and my family? Would that even be possible? Who's gonna produce my gifts for almost nothing, then? Who are the most oppressed invisible people on the other side of the world by our way to celebrate? Who is isolated and is going to spend Christmas Eve in the street because of color complexion, lack of identity papers, fourth-world people or any nonsense reason?

I do not really go to the Christmas Mass anymore, or if I do, it's more for the tradition than for the pleasure. Celebrating the birth of Jesus in the Church no longer makes sense to me.
So, I wondered what it could still mean to me, to us. And how can we reclaim Christmas?

But where does Christmas come from?

Annika Nilsson

The Christian Christmas is on December 25, and it's a direct re-appropriation of pre-christian and pagan traditions of the celebration of the winter solstice, happening between the 21st and the 26th in many different places in the world. "Solstice" comes from two Latin words: sol meaning "sun" and sistere meaning "to stand still" because it appeared as though the sun and moon had stopped moving across the sky. This longest night of the year, followed by a renewal of the sun, demonstrates the cyclical order of the cosmos. The solstices as "times of danger and opportunity; times for special alertness and aliveness".

In fact, in most cultures, human beings have been celebrating the Sun, which was an object of adoration, for the simple reason that it would rise every morning, bringing vision, warmth, and security, saving humans from the cold, blind, predator-filled darkness of night . Without it, it is easy to understand that the crops would not grow, and life on the planet would not survive. Therefore, its disappearance and its rebirth were crucial to the people and it was important to honour it.

In the Persian empire, families often kept fires burning all night to assist the battle between the light and dark forces. In Latin, the Winter Solstice name is Dies Natalis Invicti Solis, which means the Birth Day of the Undefeated Sun. And in the Roman Empire, people celebrated the disappearance of the sun for three days, then its resurrection during the

Saturnales. In ancient Anglo-Saxon languages, Yule derives from a term that means “wheel”. It was a midwinter festival celebrated by the Germanic and Scandinavian people, who sat around a bonfire of burning yule logs through the night, honouring the God Odin, with a big feast and a lot of drinks.

And then, in the Christian culture, you can identify strong binds with the Winter Solstice. If you look up at the astrological aspects of Jesus’s birth, you might understand that Jesus took the place of the Sun. Jesus (the Sun) was born of the Virgin Mary (in the Virgo constellation) on December 25th (during the winter solstice), his birth was announced by a star in the East (the star Sirius), which three kings (the Orion’s Belt) followed to locate and adorn the new savior. On December 24th, Sirius is aligned with the 3 bright stars of Orion pointing to the place of the sunrise on December 25th.[1]

Creating a meaningful celebration of winter solstice, either in place of or in addition to other holiday activities, can help us cultivate a deeper connection to nature and family and all the things that matter most to us. Winter can become a time of feeding the spirit and nurturing the soul, not just emptying our bank account and fraying our nerves.

Following the Zeitgeist theory - which brings an interesting perspective - Jesus was crucified, placed in a tomb and after 3 days was resurrected and ascended into Heaven. During the solstice, from the perspective of the northern hemisphere, the sun appears to move South and get smaller and more scarce. The shortening of the days and the expiration of the crops when approaching the winter solstice symbolized the process of death to the ancients. It was the death of the Sun. By December 22nd, the Sun's demise was fully realized, for the Sun, having moved south continually for 6 months, makes it to its lowest point in the sky. Here a curious thing occurs: the Sun stops moving south, at least perceivably, for 3 days. During this 3 day pause, the Sun resides in the vicinity of the Southern Cross, or Crux, constellation. And after this time on December 25th, the Sun moves 1 degree, this time

solhverv

Et solhvervsritual

ØKOKØN

Bed alle om at have et lys med sig til ritualet.
Man samles i en rundkreds. Alle har to stykker papir, på det ene skriver man, hvad man vil efterlade i mørket; det kan være oplevelser, dele af ens personlighed eller andet, der er sket i løbet af det sidste år, som man vil lade blive i mørket. På det andet stykke papir skriver man, hvad man gerne vil tage med sig ud i lyset.
Man kan selv bestemme, om man vil dele, hvad man har skrevet ned inden, man på skift brænder først det man vil efterlade i mørket, og derefter det man vil tage med sig ind i lyset.

Photo by Matt Gross on Unsplash

north, foreshadowing longer days, warmth, and Spring. And thus it was said: the Sun died on the cross, was dead for 3 days, only to be resurrected or born again.

What about the meaning of the Solstice?

Throughout History, celebrating the solstice has been a way to renew our connection with each other and with the numinous through acts of goodwill, special rituals, and heightened awareness. In this way, celebrating the solstice can be a beautiful remembrance that our lives are part of a larger order, always changing, always renewing.[2]

Perhaps this year, with some preparation and planning, we can plant the seeds for a more intuitive, simpler, and natural holiday season. Winter solstice, can be a profound way to tune into the magic and beauty of the season. Midwinter has been a significant time of ritual, reflection, and renewal. Creating a meaningful celebration of winter solstice, either in place of or in addition to other holiday activities, can help us cultivate a deeper connection to nature and family and all the things that matter most to us. Winter can become a time of feeding the spirit and nurturing the soul, not just emptying our bank account and fraying our nerves. It can be a good idea to perform a ritual with personal meaning to celebrate the solstice, the upcoming year, to reflect about what you've done so far. These rituals will serve as touchstones to help us cultivate an attitude of receptiveness and appreciation that will carry us through the holiday season with more ease.[2]

It can also be nice to go outdoor, look at the nature around you, consider watching the sunrise, share food with people you like, but also with foreigners, defocus you from yourself and see the beauty of other people, bring perspective and put yourself in the living net, understand the cycles, natural, seasonal and emotional, enjoy the calm and beauty of silence, give yourself time for reflection and introspection. Feel the magic to be alive. You don't have to buy anything to be happy.

You don't need capitalism to tell you what to dream of or what you need. You have everything in yourself. Turn on your light!

[1] Zeitgeist theory - https://en.wikiversity.org/wiki/Zeitgeist_the_movie/Transcript

[2 + 3] https://www.motherearthliving.com/health-and-wellness/simply-solstice-celebrate-winter-with-new-and-old-traditions

ØKOKØN

SOLHVERVSSANG

TEKST: Johannes V. Jensen, 1917
MUSIK: Johannes Andersen, 1917

Vor sol er bleven kold,
vi er i vintervold
og dunkle dage.
Men nu er nedgang endt,
og håbet tændt,
ja, håbet tændt,
for nu er solen vendt,
nu kommer lyset og den
lange dag tilbage.

Det grønne, skønne træ
forjætter sommerlæ
og søde skove.
I julelysets skær
som stjerners hær,
ja, stjerners hær,
er solens under nær
og alle gule blomstersole
små, som sove.

I granens brændte duft
får svundne somre luft
og de, der kommer.
Det danske, svale år
i ringgang går,
ja, ringgang går,
omkring en evig vår.
Syng alle sjæle med
om Danmarks fagre sommer.

your *immaterial* advent calendar

ØKOKØN

1
Write a Christmas card to someone you care about

21
Try writing a haiku poem about the "solstice

3
Make a list of loving wishes for friends, family, coworkers

23
Share what is meaningful to you to someone else

14
Make a surprise for someone you know

10
cook a dinner to yourself or invite someone to join you

12
Give a friendly hug to someone

6
Call an old friend you miss

20
Ask yourself what made you happy today? And maybe someone else as well

15
Wish a very good day to someone you don't know

2
Don't miss the sunset

7
Say hi and smile to someone unknown that you'll cross

13
Spend 20 minutes in silence with yourself

9
Look at a quote which inspired you

17
Invite someone you like or would like to get to know better for a cup of tea

18
Take a picture of something in nature that you like and share it with someone from your family

19
Offer your help to someone

5
Light a candle and send good thoughts to someone you think about

8
Dance on and sing your favourite childhood song - share it with someone

22
Think about 5 things you have gratitude for what happened the last year

11
offer seeds to winter birds and other outdoor creatures

16
Draw pictures of winter scenes

4
Try to smell something from nature

24
Reflect on your aspirations for the coming months

NOAH
1969 - 2019